X Niedziela okresu zwykłego (B)

Tekst Ewangelii (*Mk* 3,20-35): Potem przyszedł do domu, a tłum znów się zbierał, tak, że nawet posilić się nie mogli. Gdy to posłyszeli Jego bliscy, wybrali się, żeby Go powstrzymać. Mówiono bowiem: «Odszedł od zmysłów».

Natomiast uczeni w Piśmie, którzy przyszli z Jerozolimy, mówili: «Ma Belzebuba i przez władcę złych duchów wyrzuca złe duchy». Wtedy przywołał ich do siebie i mówił im w przypowieściach: «Jak może szatan wyrzucać szatana? Jeśli jakieś królestwo wewnętrznie jest skłócone, takie królestwo nie może się ostać. I jeśli dom wewnętrznie jest skłócony, to taki dom nie będzie mógł się ostać. Jeśli więc szatan powstał przeciw sobie i wewnętrznie jest skłócony, to nie może się ostać, lecz koniec z nim. Nikt nie może wejść do domu mocarza i sprzęt mu zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie zwiąże, i wtedy dom jego ograbi.
Zaprawdę, powiadam wam: wszystkie grzechy i bluźnierstwa, których by się ludzie dopuścili, będą im odpuszczone. Kto by jednak zbluźnił przeciw Duchowi Świętemu, nigdy nie otrzyma odpuszczenia, lecz winien jest grzechu wiecznego». Mówili bowiem: «Ma ducha nieczystego».

Tymczasem nadeszła Jego Matka i bracia i stojąc na dworze, posłali po Niego, aby Go przywołać. Właśnie tłum ludzi siedział wokół Niego, gdy Mu powiedzieli: «Oto Twoja Matka i bracia na dworze pytają się o Ciebie». Odpowiedział im: «Któż jest moją matką i [którzy] są braćmi?» I spoglądając na siedzących dokoła Niego rzekł: «Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten Mi jest bratem, siostrą i matką».

«Jak mo?e szatan wyrzuca? szatana?»

Fr. Salomon BADATANA Mccj
(Wau, Sudan Po?udniowy)

Dzisiaj Ewangelia zaprasza nas do porównania działania dwóch niemożliwych do pogodzenia nieprzyjaciół: Pana Jezusa i złego ducha. Ewangelia potwierdza: ‘Uczeni w Piśmie, którzy przyszli z Jerozolimy, mówili: «Ma Belzebuba»’ (Mk 3,22). Ten werset pomaga nam zrozumieć zaniepokojenie członków rodziny Jezusa, którzy przyszli, by zabrać go do domu. Jak widać, Pan Jezus nie jest tu oskarżany o łamanie Prawa czy zwyczajów żydowskich lub Szabasu. Nie zarzucają Mu też bluźnierstwa. Zarzucają Mu opętanie przez księcia złych mocy! Zauważmy, że jest to jedno z pierwszych oskarżeń przeciwko Jezusowi, zanim zaczną Go

oskarżać o łamanie żydowskiego prawa.

Odpowiedź Pana Jezusa jest bardzo interesująca: «Jak może szatan wyrzucać szatana? Jeśli jakieś królestwo wewnętrznie jest skłócone, takie królestwo nie może się ostać (…). Nikt nie może wejść do domu mocarza i sprzęt mu zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie zwiąże» (Mk 3,23-24.27). To pokazuje, że Pan Jezus całkowicie odrzuca pomysł jakoby działał na rzecz szatana. Dlatego posługuje się przykładem domu mocarza. W taki czy inny sposób przypowieść ta wskazuje na misję Jezusa. A ta misja zaprowadza Królestwo Boże “związujące” mocarza, jakim jest szatan, dzięki zbawieniu, które porzynosi Pan Jezus.

Rzeczywiście wyrzucanie złych duchów ukazuje moc Pana Jezusa przewyższającą szatana. Papież Franciszek podczas jednej z audiencji generalnych powiedział: «W naszej codzienności wystarczy otworzyć gazetę i od razu widać, że zło istnieje, że szatan działa. Ale chciałbym głośno zawołać: Bóg jest silniejszy! Czy naprawdę wierzycie w to, że Bóg jest silniejszy?!».